

Politikamrene
Utrykningspolitiet
Kommuner med parkeringshåndheving

Trafikkreglene § 17 nr 2 bokstav a - forbud mot parkering foran inn- eller utkjørsel

Trafikkreglene av 1957 hadde i § 17 nr 4 bokstav k følgende bestemmelse om stans og parkering foran inn- og utkjørsel:

“Det er i alle tilfelle forbudt å stanse eller parkere foran inn- eller utkjørsel.”

Trafikkreglene ble endret i 1986, og bestemmelsen i forhold til inn- og utkjørsel ble endret til følgende ordlyd, jf § 17 nr. 2 bokstav a:

“Det er forbudt å parkere foran inn- eller utkjørsel.”

I Samferdselsdepartementets tilråding forut for godkjenningen i statsråd 21. mars 1986 var det følgende generelle kommentar (side 42) til endringen av bestemmelsene om stans- og parkering:

“Denne paragraf er av slik karakter at det i praksis ikke vil være hensiktsmessig å skjære radikalt ned på innholdet. Av hensyn til etterlevingen og håndhevingen av nødvendige parkeringsrestriksjoner bør trafikkreglene uttrykke i klartekst de praktisk viktige tilfeller av uønsket hensetting av kjøretøy. På den annen side kan det ikke være nødvendig å uttrykke alle tenkelige tilfeller av uønsket stans eller parkering i regelteksten. Grunnreglene omfatter stans eller parkering som volder fare eller unødig hindrer eller forstyrrer annen trafikk. De forbud som er tatt med i utkastet, er valgt med sikte på å få til en rimelig balanse i dette.

En har ellers omredigert paragrafen slik at de strengeste bestemmelser kommer først, nemlig de som forbyr både stans og parkering. Deretter følger de bestemmelser som bare retter seg mot parkering.”

Når det gjelder bestemmelsen om inn- eller utkjørsel, var det følgende kommentar (side 44):

“Forbudet under bokstav a (inn- og utkjørsel) er gjort om til parkeringsforbud - fra som nå å være forbud også mot stans.”

Det som framkommer av tilrådingen sitert ovenfor, er også inntatt i Statens vegvesens håndbok 060 “Trafikkreglene” (4. utgave) på sidene 82 - 83 og 88, i R.N. Torgersen og

Bjørn Engstrøms bok "Vegtrafikkloven og trafikkreglene med kommentarer" (2. utgave) på sidene 632 - 633 og 637 og i Arild Nesdal og Sigurd O. Olsens bok "Parkering - regulering og håndheving (mars 1994) sidene 117 - 118. Til orientering er boka til Nesdal og Olsen innkjøpt av den sentrale innkjøpsordningen for domstolene og distribuert til samtlige av landets herreds- og byretter, samt lagmannsretter og Høyesterett.

Slik trafikkreglene mht parkeringsforbud foran inn- og utkjørsel i dag er utformet, tilfredsstillende de også Wienkonvensjonen av 8. november 1968 om vegtrafikk (konvensjonen ble undertegnet av Norge 23. desember 1969). Konvensjonen har til orientering i Article 23, paragraph 3, følgende bestemmelse:

*"(c) The parking of a vehicle on the carriageway shall be prohibited:
 (i)
 (ii) In front of vehicle entries to properties."*

Høyesteretts kjæremålsutvalg har 19. desember 1997 avsagt en kjennelse hvor det forkastet et kjæremål fra Oslo kommune. Kjennelsen medførte at håndheving av trafikkreglene § 17 nr 2 bokstav a kun skal kunne skje i begrenset utstrekning.

For at intensjonen med bestemmelsen, slik vi oppfatter det, for ettertid skulle komme tydeligere fram, foreslo Vegdirektoratet i brev av 3. juli 1998 til Samferdselsdepartementet at bestemmelsen i trafikkreglene § 17 nr. 2 burde endres til følgende ordlyd (endringene er understreket):

*"Det er forbudt å parkere
 a) foran alle inn- eller utkjørsler,
 b) på møteplass i vegens hele bredde så langt kjørebanelen er utvidet,
 c) på gågate.
 d) på gatetun utenom særskilt anviste plasser."*

Samferdselsdepartementet har ved brev av 10. september 1998 besluttet ikke å endre ovennevnte bestemmelse i trafikkreglene. Det innebærer at Høyesteretts kjæremålsutvalg kjennelse av 19. desember 1997 tas til etterretning. Rettstilstanden på området er dermed at grunneiers eller brukers parkering foran egen inn- eller utkjørsel ikke rammes av parkeringsforbudet. Det samme gjelder den som parkerer med grunneiers eller brukers tillatelse.

Departementet antar at bestemmelsen i Wien-konvensjonen som er referert ovenfor, har til formål å sikre fremkommelighet for eier eller bruker av inn- eller utkjørsel. Dermed kan departementet ikke se at den rettstilstand som er etablert er i strid med konvensjonen.

I praksis vil dette innebære at håndhevingsmyndighetene ikke skal ilegge gebyr, og heller ikke rekvirere fjerning, i de tilfeller der biler er parkert foran inn- eller utkjørsel, hvis parkering på stedet ellers er lovlig. Det vil være opp til eier eller bruker å anmode om at annet parkert kjøretøy fjernes, i samsvar med vegtrafikkloven § 37.

Dette brevet er ment som en orientering til håndhevingsmyndighetene om hvordan trafikkreglene § 17 nr 2 bokstav a skal praktiseres for framtiden.

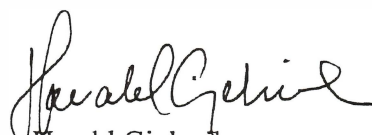
Vegdirektoratet er imidlertid av departementet bedt om å holde oss orientert mht håndhevingsmyndighetenes praktisering av den aktuelle bestemmelsen slik den nå forstås. Dersom erfaringene fremover viser eksempelvis store håndhevingsproblemer, kan vårt forslag til regelverksendring eventuelt fremmes på nytt for departementet.

På bakgrunn av ovennevnte, ber vi om at dere som håndhevingsmyndighet rapporterer til Vegdirektoratet dersom det nå blir vanskelig å praktisere bestemmelsene i forhold til inn- eller utkjørsel.

Juridisk avdeling
Med hilsen

Gunnar Løvland Hoel
fung. underdirektør

Harald Gjelsvik

Kopi: NORPARK, Postboks 761 Sentrum, 0106 OSLO.
Politihøgskolen, Postboks 5027 Majorstua, 0301 OSLO.

HG/SE